

Mál nr. 62/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnurekstrar.

Nafn váttryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Þjónusta.

Gögn.

1. Málskot móttakið 7. febrúar 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 22. febrúar 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 23. apríl 2023 hafi M orðið fyrir líkamstjóni er hún rak fótinn í misfelli sem hafði myndast á mótum gangstéttarhellna og timburramps á göngustíg fyrir utan húsnæði X og féll við. M hafi haft samband við fyrirsvarsmenn X vegna málsins og í tölvupósti X til M dags. 17. júní 2023 komi fram að misfelli í hellulögn hafi myndast í vætutíð þá um vorið og hafi úrbætur verið gerðar. M telur að X beri skaðabótaábyrgð vegna tjóns hennar enda hafi það leitt af saknæmum aðbúnaði á slysstað. Í höfnunarbréfi V, dags. 18. október 2023, sé á því byggt að X hafi fyrst fengið upplýsingar um umrædda misfelli eftir að tjón M atvikaðist. M byggir á því að X beri ríka ábyrgð á aðstæðum við húsnæðið og hvíli á því skylda til að tryggja öryggi þeirra sem eigi þar leið um, enda sé um að ræða starfsemi þar sem almenningur venju komur sínar. Þá hafi umrædd gönguleið ekki uppfyllt ákvæði byggingarreglugerðar nr. 112/2012 sem áskilji að aðkoma að byggingu skuli greiðfær og greinileg og að hæðarmun skuli jafna svo allir sem ætla má að fari að inngangi byggingar komist auðveldlega um. Þá skuli ganga þannig frá að ekki skapist slysaætla. Hafi frágangur hellulagnarinnar fyrir utan húsnæði X verið í andstöðu við framangreint. Eftir slys M hafi þá verið gerðar ráðstafanir til að varna slysum og verði að telja þær aðgerðir fela í sér viðurkenningu þess að aðbúnaður hafi verið ófullnægjandi og haft í för með sér slysaætlu.

Í bréfi V, sem var váttryggjandi X á tjónsdegi, til nefndarinnar kemur fram að X hafi ekki haft vitneskju um að hellurnar hefðu sigið fyrr en eftir slys M. Hafi hellulögnin þá strax verið lagfærð. Svo virðist sem jarðvegur undir hellunum hafi gefið sig í frosti eða vætutíð en slíkt geti gerst í þeirri tíð sem var þegar slys M atvikaðist. Það að hellurnar hafi í kjölfarið verið lagaðar leiði ekki til skaðabótaábyrgðar X heldur sýni það fram á að X hafi verið í mun um að halda gönguleiðum eins öruggum og hægt er. Að mati V hafi því verið um óhapp að ræða sem engum verði um kennt.

Álit.

Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu X þarf að mega rekja tjón M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess, starfsmanna þess, annarra aðstæðna eða atvika sem því verði gert að bera skaðabótaábyrgð vegna. Sönnunarbyrði þess hvílir á M.

Af ljósmyndum af vettvangi má sjá hvar hellulögn og timburrampur mætast og má sjá að hæðarmunur er milli þeirra. Að öðru leyti verður ekki annað séð en að lögnin sé í ágætis ástandi og er ekki sýnt fram á annað en að hæðarmismunur hafi komið til vegna tíðarfars þá um veturinn eða vorið svo sem X heldur fram. Er því ekki sýnt fram á að frágangur lagnarinnar hafi frá öndverðu verið ófullkominn eða í andstöðu við lög og reglur. Gegn neitun X er þá ekki sýnt fram á að því eða starfsfólki þess hafi verið kunnugt um umrædda misfelli fyrir slys M, þannig að stofnast hafi skylda til sérstakra aðgerða af þess hálfu. Það að brugðist hafi verið við og úrbætur framkvæmdar í kjölfar slyssins verður þá ekki metið X til sakar.

Samkvæmt framansögðu og eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni verður því ekki talið að M hafi axlað þá sönnunarbyrði sem á henni hvílir og verður því að hafna kröfu hennar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 16. júlí 2024.
rafræn undirskrift

Póra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir